

INFO

V neděli 31. kvěna zveme na SVATOTROJICKOU POUŤ.

Nebude večerní mše sv. v kostele sv. Ludmily.

V neděli 7. června Slavnost Těla a krve Páně.

Slavnostní mše svatá
v 9.00 hod. v kostele sv. Petra a Pavla
s průvodem na náměstí Míru.
Večerní mše sv. v 18.00
v kostele sv. Ludmily.
Ostatní mše nebudou.

V neděli 28. června Slavnost sv. Petra a Pavla. Poutní mše sv. v 9.30.

KOSTEL SV. JANA NEPOMUCKÉHO ŠEMANOVICE

PRAVIDELNÝ POŘAD BOHOSLUŽEB V ROCE 2015

17.05. - neděle v 15.00 - poutní mše svatá

07.06. - neděle v 15.00

05.07. - neděle v 15.00

(slavnost sv. Cyrila a Metoděje)

16.08. - neděle v 15.00

(slavnost Nanebevzetí Panny Marie)

20.09. - neděle v 15.00

(slavnost zjevení Panny Marie v La Salette)

Mělník

Pšovka

Záboří

Vysoká

Šemanovice

Medonosy

Můj vztah k evangelistovi Lukášovi

Často uvažuji, proč je mi ze všech evangelistů nejbližší Lukáš. Všichni věřící katolíci samozřejmě vědí, že hlavní zásluhu na sepsání Slova Božího má Duch svatý, který evangelisty inspiroval. Z tohoto pohledu jsou všechna evangelia rovnocenná. Pro mne subjektivně (budiž mi to odpuštěno) je nejpřitažlivější evangelium Lukášovo. On své evangelium, které je synoptické (srovnatelné) s Markem a Matoušem, věnoval vznešenému Teofilovi, o kterém jsem ale v Novém Zákoně již nenalezl ani zmínku. Domnívám se proto, že toto věnování Lukáš provedl symbolicky. Řecké jméno Teofil v češtině je Bohumil. Je proto pravděpodobné, že Lukáš své evangelium včetně Skutků apoštolů dedikoval těm, kteří Boha milují, mezi které se troufale zařazuji i já sám. Toto zjištění je prvním důvodem mé náklonnosti k Lukášovi. Druhým důvodem může být skutečnost, že Lukáš, na rozdíl od Marka, Matouše i Jana nebyl Žid, ale původem pohan. Svě evangelium sepsal v Syrské Antiochii v současném Turecku, v městě Antalya. Bylo určeno zřejmě především křesťanským obcím, které tam záhy po Kristově zmrtvýchvstání živelně vznikaly. Nebyl zatížen starozákonní židovskou mentalitou. Doprovázel též svatého Pavla na některých jeho misijních cestách. A pro to všechno je mně nejbližší a nejsrozumitelnější. A třetím důvodem je jeho způsob jakým píše, poměrně podrobně, o Panně Marii, o jejím životě a jejích příbuzných. Jako jediný popisuje Zvěstování, Mariinu návštěvu u Alžběty a zapisuje Magnificat. Nebýt Lukáše, tak bychom tento úžasný chvalozpěv neznali. Též obdivuji jeho nejpodrobnější, nejširší popis betlémských událostí. To vše je důvodem, proč je Lukáš při čtení evangelií mým favoritem. Zajímavou skutečností pro české katolíky je to, že lebka evangelisty Lukáše odpočívá ve Svatovítské katedrále. Tuto vzácnou relikvii získal jako dar benediktinského opatství v italské Padově roku 1354 Otec vlasti Karel IV. Lukášovu lebku osobně přenesl do Říma, kde byl v r.1355 korunován na císaře Římského. Relikvii převezl do Prahy, předal metropolitní kapitule, která o ni jako o součást Svatovítského pokladu pečuje dodnes.

Je samozřejmostí, že všechna evangelia chápeme všichni jako univerzální Slovo Boží, protože za nimi nestojí jenom lidé, ale především třetí Božská osoba - Duch Svatý, jemuž Lukáš věnoval zejména ve Skutcích apoštolů mnoho místa. Jeho působení trvá od okamžiku, kdy nám Ho Pán Ježíš seslal, až do dnešních dnů. Je na čase, aby ti, kdož hledají, agnostici a váhající, otevřeli všechna okna i dveře svých duší.

Blahodárné pro počátek působení Ducha Svatého je četba evangelií, jak nám doporučuje Svatý Otec František. Myslím, že by bylo užitečné začít Lukášem.

J.Č.

JUBILEUM MILOSRDENSTVÍ

V sobotu 11. dubna 2015 papež František vyhlásil nový Svatý rok - Jubileum milosrdenství. Mimořádné jubileum milosrdenství začne o slavnosti Neposkvrněného početí Panny Marie 8. prosince 2015 a uzavře se 20. listopadu 2016.

„Církev je v této době velkých epochálních změn povolána k tomu, aby výrazněji nabídla znamení Boží přítomnosti a blízkosti,“ vysvětlil během krátké promluvy římský biskup důvod konání mimořádného Svatého roku. Církev se podle něj musí zaměřit na podstatné, tedy aby byla nástrojem Božího milosrdenství. „Svatý rok má udržovat živou touhu po umění zachytit tolik znamení něhy, již Bůh nabízí celému světu a především trpícím, osamoceným a opuštěným nebo těm, kdo nemají naději v odpuštění a necítí se být milovaní Otcem. „Svatý rok nám umožní silněji zakusit radost z našeho znovunalezení Ježíšem, který jako Dobrý pastýř přišel, když jsme byli ztraceni. Jubileum umožní vnímat teplo jeho lásky, když si nás klade na ramena, aby nás přivedl zpět do Otcova domu. Je to rok, ve kterém se nás dotkne Pán Ježíš a promění nás svým milosrdenstvím, abychom se i my stali čistými svědky milosrdenství“ řekl papež při nešporách.

Římskokatolická farnost Proboštství Mělník

Na Vyhliďce 18, 276 01 Mělník, mobil: 731 518 750

Spravujeme též farnosti: Mělník - Pšovka, Záboří, Vysoká, Šemanovice, Medonosy.

Duchovní správu zabezpečují Misionáři Matky Boží z La Saletty: P. Jacek Zyzak, MS; P. Mirosław Materko, MS

Více o nás a o naší farnosti: www.saletini.cz

Na Vaše příspěvky do tohoto zpravodaje se těšíme na adrese: farnostmelnik@quick.cz; saletini@seznam.cz.
Můžete je také osobně předat duchovním správcům.

DUCH SVATÝ

DUCH, DUCHOVNÍ...

Mnoha lidem se při slově duch vybaví něco pohádkového či hororového. Mnoho dalších si myslí, že výraz duch je určen pouze filozofům, nebo nábožensky orientovaným lidem. Pro další je tento pojem synonymem přímo pro cosi nereálného. Na druhé straně jsme ale v souvislosti s vlnou nových náboženství svědky stoupajícího zájmu o vše, co nese „duchovní“ v názvu. Mezi těmito extrémny leží představa „čehosi“ neviditelného, neurčitého, záhadného - co „někde“ musí být... Ani ta však nemá mnoho společného s křesťanským pojetím.

KDO JE DUCH SVATÝ?

Duch svatý není neurčitá duchovní energie, projev božské moci, ale Boží osoba. Spolu s Otcem a Synem patří Duch svatý do společenství tří božských osob - Nejsvětější Trojice - trojjediného Boha. Když sv. Augustin vysvětluje vztahy mezi osobami v této Trojici, říká o Duchu svatém: „Duch svatý je láska mezi Otcem a Synem“. Duch svatý je zároveň darem, poutem lásky i Láskou - Osobou. Je tím, kdo sjednocuje a vytváří společenství. Tak jako se Bůh neuzavírá ve své lásce sám do sebe, ale touží zahrnout svou láskou každého člověka, tak si nenechává pro sebe ani Ducha svatého. Vylévá ho na nás, dává nám tento úžasný dar a v něm sám sebe. „Všichni jsme byli napojeni jedním Duchem“. (1Kor 12,13)

CO V NÁS DUCH PŮSOBÍ?

Jeho úkol je stejný jako v Trojici - tvořit společenství lásky, vztah. Při křtu Duch svatý naplňuje srdce každého křesťana a uvádí ho do intimního vztahu s Bohem. Všechny nás naplňuje tentýž Duch, aby nás proměňoval a i z nás navzájem udělal jedno společenství - církev. Podívejme se na toto dvojí působení Ducha svatého podrobněji.

DUCH SVATÝ V SRDCI VĚŘÍCÍCH

„Duch všechny, v nichž se usídlil a přebývá, proměňuje přímo v nové lidi a dává jim nový život“ (Cyril Alexandrijský). Nejde jen o nějaké vylepšení, ale o zcela nový život.

V čem spočívá tato novost? On je Duch Ježíše Krista, Duch synovství, který i v nás volá k Bohu „Abba, Otče!“ (srov. Řím 8,15) Umožňuje nám žít s Bohem ve stejně hlubokém vztahu jako Ježíš. Ujišťuje nás, že nás Bůh přijal za vlastní děti, dává nám zakoušet Boží blízkost a lásku, uschopňuje nás, abychom Bohu uvěřili, stojí na počátku naší víry. A co víc, zapojuje nás do společenství Boží Trojice, dává nám účast na vztazích mezi božskými osobami. Jsme vtaženi do neustálého proudění lásky mezi Otcem a Synem, do jejich vzájemného sebedarování. Skrze dar Ducha Božího se nám dává sám Bůh. Tento podíl na Božím životě je tak hluboký, že dokonce východní křesťanská teologie neváhá mluvit

o našem zbožštění.

Písmo mluví o Duchu svatém také jako o Přímlovci a Utěšiteli. V jádru tohoto pojmenování je hebrejské slovo goel (tj. ten, který se ujímá vdovy a sirotků). Ježíš při svém loučení učedníkům slibuje, že je nenechá osiřelé. Tento příslib naplňuje sesláním Ducha svatého, který má připomínat Ježíšova slova, povzbuzovat nás, přinášet pokoj, oživovat v nás naději a radostné očekávání Ježíšova definitivního příchodu. Duch svatý je také Duchem pravdy, který zná plány Boží i naše nitro. Jeho úkolem je vést nás po Božích cestách, prozařovat temnoty našich srdcí, napomínat, usvědčovat z hříchu, ukazovat velikost Božího milosrdenství. Duch-Láska rozdmýchává v našich srdcích plamen lásky, proměňuje naše vztahy k druhým lidem, chce se jich skrze nás dotýkat. Necháme-li ho jednat ve svých životech, učiní z nás nástroje Boží lásky. Spolu s Cyrilem Jeruzalémským můžeme shrnout působení Ducha svatého v srdcích věřících takto: “Přistupuje k nám tiše a mírně, cítíme jeho sladkost a vůni. Přichází jako pravý ochránce; přichází přece zachránit a uzdravit, poučit a napomenout, povzbudit a potěšit, dát duši světlo - nejprve duši toho, kdo jej přijímá a pak jeho působením i duši jiných.”

DUCH SVATÝ - DUŠE CÍRKVE

“Duch přebývá v církvi, posvěcuje ji, uvádí ji do veškeré pravdy, sjednocuje ji ve společenství a ve službě. K tomu ji vybavuje a řídí různými dary.” (podle Lumen gentium)

Základním rysem působení Ducha svatého v církvi je sjednocovat a vytvářet společenství (stejně jako v Boží Trojici). Používá k tomu nejruznější prostředky. Vede ji a vyučuje skrze službu nástupců apoštolů, skrze dar prorocství dává v každé době poznat zvláštní Boží záměry a povolává a uschopňuje k jejich uskutečnění. Díky Duchu svatému jsou svátosti skutečně místem setkání s Bohem a pramenem jeho milosti. Rozmnožují v nás Boží život, posilují církevní společenství.

Duch svatý probouzí církev ze soustředěnosti na ni samotnou. Nepřestává posílat hlasatele evangelia, dává odvahu svědčit o Ježíšově zmrtvýchvstání a o spáse nabízené všem lidem. Dotvrzuje toto svědectví znamením a dodává mu účinnost. V záměrech Ducha svatého nezůstává nikdo stranou. Každý křesťan má v jeho plánu budování církve a spásy světa své jedinečné místo a úkol. Duch s každým počítá, každého, kdo se mu dá k dispozici, si používá, pro každého má zvláštní dar: “Každému je dán zvláštní projev Ducha ke společnému prospěchu.” (1Kor 12,7)

JAK SE POZNÁ PŮSOBENÍ DUCHA SVATÉHO?

Nejjistější kritérium nám ukazuje sám Ježíš, když říká, že strom se pozná po ovoci, které přináší. A apoštol Pavel dodává: “Ovoce Božího Ducha je láska, radost, pokoj, trpělivost, laskavost, dobrotu, věrnost, tichost a sebeovládání” (Gal 5,16-17). Sám Duch svatý navíc dává některým věřícím dar rozlišování duchů.

JAK SE DUCHU SVATÉMU OTEVŘÍT?

Jedinečným místem a způsobem otevření se působení Ducha svatého v nás a skrze nás je modlitba. Theofan Zatvorník nazývá modlitbu “vdechováním Ducha” a vysvětluje: “Tělesným dýcháním proniká kyslík do krve a ta jej přenáší do celého těla. Tímtež způsobem modlitba vstřebává Ducha svatého a dává mu pronikat do veškeré naší činnosti. Duch je jako oheň, který hoří v srdci. Aby oheň neuhasl, potřebuje vzduch. Modlitba rozdmýchává tento plamen.”

Dejme Duchu svatému prostor ve svém srdci a ve svém životě! Nechme ho jednat!

Přijď ó Duchu přesvatý rač paprsek bohatý světla svého v nás vylít.

Božský Utěšiteli, něžný duší Příteli, rač nás mile zotavit.

Člověk bez tvé pomoci slábne a je bez moci, vše mu může uškodit.

Viny z duší našich smaž a vyprahlá srdce sulaž, raněné rač vyhojit.

Srovnej co je zkřiveno, zahřej, co je studeno, a nedej nám zabloudit.

NANEBEVSTOUPENÍ PÁNĚ

JEŽÍŠ VSTOUPIL NA NEBESA A SEDÍ PO PRAVICI OTCOVĚ

Co znamená to, že Ježíš sedí po pravici Otcově, jak si to máme představovat? Symbolika tohoto sdělení: Místo po pravici je nejčestnější, nejvýraznější a jedinečné. A to je pro člověka velice důležité: Jeden z nás je proměněn a je u Boha Otce. V Janově evangeliu Ježíš říká: “Jdu, abych vám připravil místo.” Ježíš s námi tedy počítá. Jestliže k němu patříme, připravuje toto místo i nám! Vždyť přece “máme své občanství v nebesích, odkud očekáváme Spasitele, Pána Ježíše Krista. On promění tělo naší poníženosti v podobu těla své slávy...” (Flp 3,20-21).

My máme svou vlast v nebi, v bezprostřední blízkosti Boží, protože jsme Kristovými bratry a sestrami. Apoštol Pavel říká, že Kristus je hlava a my jsme údy jeho těla. My jako církev ke Kristu tedy neoddělitelně patříme.

ŽIJEME V KRISTU, KTERÝ JE V NEBI

Jako Ježíš vystoupil na nebesa a přece se od nás nevzdálil, tak i my jsme s ním již v nebi, ačkoliv se s naším tělem ještě nestalo to, co máme slíbeno. On je již vyvýšen nad nebesa, a přece v nás na zemi trpí každou bolestí, kterou jako jeho údy zakoušíme. Sám to dosvědčil, když shůry volal: Šavle, Šavle, proč mě pronásleduješ?!, anebo když řekl: Měl jsem hlad a dali jste mi najíst...

On, ač je tam, je také s námi; a my, třebaže jsme zde, jsme také s ním. On neopustil nebe, když k nám odtamtud sestoupil; a stejně neopustil ani žádného z nás, když znovu vstoupil na nebesa. Poněvadž on je naše hlava a my jsme jeho tělo. On, jako Syn Boží, se stal jedním z nás a my jsme se stali skrze něho dětmi Božími. Vždyť apoštol Pavel říká: Tak jako tělo je jedno, ale má mnoho údů, a jako všechny údy těla, ač je jich mnoho, jsou jedno tělo, tak je to i s Kristem (Srv. 1Kor 12,12). (Svatý Augustin)

Kristus, ačkoliv odešel k Otci, zůstává stále mezi námi v církvi, která je zde jako zamlžené a současně zářivé znamení nové Kristovy přítomnosti.

JÁ JSEM S VÁMI

Osud našeho světa není s konečnou platností ponechán v rukou žádných armád, ani vládců, ani žádné slepé náhody nebo zákonitosti, ale je v rukách dobrého Otce a Ježíše Krista - Pána nade vším, který před svým nanebevstoupením řekl: “Je mi dána veškerá moc na nebi i na zemi... Já jsem s vámi po všechny dny až do skonání tohoto věku”. (Mt 28,18.20)

Všemohoucí, věčný Bože, pozvedej naše myšlenky a tužby k nebi, kam nás tvůj Syn předešel jako první z lidí.

Slavnost Těla a krve Páně

Svátek, který katolická církev slaví ve čtvrtek po svátku Nejsvětější Trojice, aby zvlášť oslavila - eucharistii. Po 2. vatikánském koncilu se tento svátek nazývá slavnost Těla a krve Páně. Svátek zavedl Urban IV. r. 1264 po zázraku v Bolseně. Roku 1314 byl potvrzen Klementem V. Od 15. stol. se po celé církvi rozšířil zvyk - procesí.

Církev žije z eucharistie a v rozmanitých formách zakouší, jak se stále naplňuje Kristův příslib: „Hle, já jsem s vámi po všechny dny až do konce světa!“ (Mt 28,20). V eucharistii se církev raduje z této přítomnosti s jedinečnou intenzitou, neboť chléb a víno se proměňují v tělo a krev Pána. Když o Letnicích církev, lid nové smlouvy, začala své putování k nebeské vlasti, Nejsvětější svátost nadále pravidelně doprovázela její dny a naplňovala je důvěryplnou nadějí. Kristus nám skrze přijímání svého těla a krve předává také svého Ducha.

Eucharistická oběť je „zdrojem a vrcholem celého křesťanského života“. „Vždyť nejsvětější eucharistie obsahuje celé duchovní dobro církve, Krista samého, našeho

velikonočního Beránka a živý chléb. Skrze své tělo, Duchem Svatým oživované a oživující, dává lidem život“. Proto církev stále upírá svůj pohled na Pána ve Svátosti oltářní, v níž odhaluje plně vyjádření jeho nesmírné lásky.

Ten, kdo se živí Kristem v eucharistii, nemusí čekat na věčný život až po smrti: má jej už na zemi jako prvotinu budoucí plnosti, která pojme člověka v jeho úplnosti. V eucharistii totiž dostáváme také záruku tělesného vzkříšení na konci světa: „Kdo jí mé tělo a pije mou krev, má věčný život a já ho vzkřísím v poslední den“ (J 6,54).

DUCHOVNÍ SLOVO

K dospělosti patří, že za svůj život odpovídám sám. Není rozhodující, jakým způsobem jsem se stal tím, čím jsem, nebo jakým způsobem ovlivnili moji výchovu rodiče a učitelé; důležité je, jak se svým životem naložím. Musím přijmout to, že jsem takový, jaký jsem. Jinak zůstanu navždycky v pozici žalobce a budu pouze ukazovat na chyby druhých. Nebo ustrnu v roli diváka, který jen přihlíží, jak jeho život uplývá. Proto je v přípravě na biřmování důležité nacvičit si v různých oblastech postoj vlastní odpovědnosti.

Anselm Grün

Pochod pro život v Mělníku

Každý měsíc přichází jen na Mělnicku 37 dětí o život – za podpory státu – při umělém potratu. Nejspíš jen jejich maminkám nikdo nepomohl vidět jinou možnost.

Pochod za zachování životů počatých dětí vychází poslední sobotu v měsíci 30. 5. 2015 od 10.00 hod do 11.00 hod. (Další termíny: 27. 6., 25. 7., 29. 8., 26. 9.)

Sraz účastníků u Pražské brány. Trasa pochodu: náměstí Karla IV., Fibichova, kpt. Jaroše, autobusové nádraží.

Klidný průvod s transparenty a rozdáváním letáků. Kež si lidé uvědomí, že umělý potrat ničí život dítěte a zraňuje životy jeho rodičů. Kež mohou nalézt povzbuzení a dobré řešení. Kež celá společnost chrání životy dětí od početí.

